maksa siis ühtigi! Tänan wäga!" Wõtis õuna korwist ja pistis jooksu.

Wähe kasu. „Kuidas käsi käib?" küsis üks naene surnumatja naese käest. — „Õige waewaliselt!" oli wastus; „täna meil ei olnud enam, kui aga 12 surnut!"

Mõistatus.

K=ga nimetan sull' wahti
Walwast, ilma kuulutajat;
L=ga ilmas põle lahti,
Mis kelmi eest sa warjul hoiad.
P=ga käib ta karja peaks,
Enam ma ei nimeta;
S=ga? Kes seda ei teaks,
Kui kenast jalga soendab.
T=ga tulel' roaks olen;
Wägise ma peale tulen,
Kui kaa ise seda olen.
Puid ma mitu kaswatan;
Wahest õnne kuulutan;
Peas tihti mitmel seisan.

(Kuk, luk, puk, suk, tuk.)

Eesti-maa rahwa Kalender 1887 , lk. 34